

Ако и запазена въ преводъ, грамотата по своето съдържание вдъхва пълно доверие. Че оригиналътъ се отнася къмъ означената 1049 г., най-добре се вижда отъ имената на изброенитѣ въ грамотата вещи лица — свидетели, които били действителни лица отъ онова време. Така, въ две гръцки грамоти, едната отъ сжщата 1049 г., а другата отъ 1051 г., и дветѣ съхранявани въ Зографъ, фигуриратъ имената на прота и всички вещи лица отъ нашата грамота, именно протѣтъ на Света-гора Теофилактъ, Антоний Филотейски, Теодоръ Дохиарски, Леонтий Козмицки (Δεόντιος μοναχὸς ὁ Κοσμίτζης), Яковъ Мологитски (Ἰάκωβος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος μονῆς τῶν ἀγίων Ὁμολογητῶν), Дионисий Монодендрійски, Мелентие отъ Маврокорма (Μελέτιος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος μονῆς Μαύρου κορμού), Илия Ливадийски, монахъ Анастасий и Яковъ отъ Св. Ипатия. Срв. тия гръцки грамоти, обнародвани въ Приложенията на Виз. Временникъ XIII, 8—11.

Въ гръцката грамота отъ 1049 въ Зографъ (знакъ ѿ. в. 3.) относно до манастирчето Св. Апостоли, между подписалитѣ се свидетели стои и името на Ивана игуменъ Зографски († Ἰωάννης μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Ζωγράφου). Ние не се съмняваме, че този Иванъ е сжщиятъ Иванъ Селински, който, като присъединилъ манастирчето си Селина къмъ Зографъ, билъ избранъ още сжщата 1049 г. за игуменъ на угодлѣмения Зографски манастиръ. Ето защо Иванъ Селински въ по-къснитѣ манастирски предания се поставя за единъ отъ основателитѣ на Зографската българска обитель. Срв. за това следващия паметникъ, така наречената Сводна грамота на Зографъ, гдето Иванъ Селина е названъ Иванъ Селима.

LXV

Сводна грамота на Зографъ

Сводната грамота, или както нѣкога Априловъ я нарече лѣтописъ на Зографския манастиръ (Болгарскія грамоты, Одесса 1845, стр. 1), е компиляция отъ предания и извадки отъ грамоти, засѣгащи миналото на Зографъ, отъ неговото основание та до идването на турцитѣ. Написана е ту като повествование, ту като грамота, дадена на манастира ужъ